

РЕШЕНИЕ

№ 3850

гр. София, 10.06.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 31 състав,
в публично заседание на 16.05.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Веселина Женаварова

при участието на секретаря Розалия Радева, като разгледа дело номер **12826** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/.

Образувано е по жалбата на С. И. М., от [населено място], срещу писмо изх.№ Към РКП20-Е.-2-/7/ от 24.11.2021г. на кмета на Район „К. поляна“-СО, с което по искане вх.№РКП20-Е.-2/25.02.2020г. се отказва издаване на удостоверение за наследници на Х. В. Б. Ш. Т., немски гражданин, постоянно пребиваващ в Република България.

В съд.з. жалбоподателката С. И. М., чрез адв.Н. и в представена от него писмена защита, поддържа жалбата. Претендира се адвокатско възнаграждение по чл.38, ал.2 от ЗАдв.

Ответникът – кмета на Район „К. поляна“-СО, чрез юриск.К. в съд.з., изразява становище за неоснователност на жалбата. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Административен съд С.-град, като обсъди доводите на страните и прецени събраните по делото писмени доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Административното производство е образувано по искане на С. И. М. за издаване на удостоверение за наследници на Х. В. Б. Ш. Т., немски гражданин, постоянно пребиваващ в Република България, подадено чрез електронния портал за услуги на Столична община, заведено с вх. № РКП20-Е.-2/25.02.2020 г.

В административната преписка е приложена справка от НБД „Население“ по ЕГН

-[ЕГН] на Х. В. Б. Ш.- Т., в която е отбелязано следното: гражданство: Германия; статут: постоянно пребиваващ в Република България; постоянен и настоящ адрес: [населено място], район „Л.“, ул. „Х. И. (С.) № 5, вх. В, т. 1, ап. 1 от 11.05.2004 г.; документ за самоличност: К. от 04.07.2005 г.; починал на 04.01.2020 г., акт за смърт № 0009 от 06.01.2020 г. издаден от Столична община, район „К. поляна“; съпруга: С. И. М..

В Акт за смърт №0009/06.01.2020г. на Х. В. Б. В. Ш.-Т., издаден от район „К. поляна“-СО, е вписан постоянен адрес: [населено място], ж.к. „К. поляна I част“, [жилищен адрес].

С решение №6410/05.11.2021г. по адм.д.№4439/21г. по описа на АССГ, влязло в сила на 09.12.2021г., е обявен за нищожен отказ за издаване на удостоверение за наследници на Х. В. Б. Ш. Т., немски гражданин, постоянно пребиваващ в Република България, по искане на С. И. М. вх. № РКП20-Е.-2/25.02.2020г., обективизиран в писмо изх. №РКП20-Е.-2/2/ от 19.03.2020г. на началника на отдел „АИО-ГРАО“ при район „К. поляна“, Столична община; и делото е върнато като преписка на кмета на район „К. поляна“, Столична община за ново произнасяне по депозираното от С. И. М. искане вх. № РКП20-Е.-2/25.02.2020 г. за издаване на удостоверение за наследници на Х. В. Б. Ш. Т., немски гражданин, постоянно пребиваващ в Република България.

С оспореното в настоящото производство писмо изх.№ Към РКП20-Е.-2-/7/ от 24.11.2021г. на кмета на Район „К. поляна“-СО, е отказано по искане вх.№РКП20-Е.-2/25.02.2020г. издаване на удостоверение за наследници на Х. В. Б. Ш. Т., немски гражданин, постоянно пребиваващ в Република България. Изложени са мотиви, че гражданите на Европейския съюз не подлежат на регистрация в районните администрации и информация за това не се намира в СО-Район „К. поляна“. Лицето има ЛНЧ, т.е. като чужд гражданин не подлежи на вписване в регистрите за населението. Адресната регистрация на чуждите граждани се извършва от дирекция „Миграция“ към МВР. Съгласно чл.10, ал.1 от Наредба №РД-02-20-6/24.04.2012г. за издаване на удостоверения въз основа на регистъра на населението, „Удостоверение за наследници се издава само за лица, които към датата на смъртта си са подлежали на вписване в регистъра на населението и за които има съставен акт за смърт“, като в случая лицето не е подлежало на вписване в регистрите за населението. Изложени са съображения, че съгласно чл.27е ГПК, компетентния орган да издаде исканото удостоверение за наследници е Софийски районен съд, след подаване на заявление за издаване на еропейско удостоверение за наследници, съгласно Регламент /ЕС/ №6590/2012г., а на СО-Район „К. поляна“.

Видно от представеното по делото известие за доставяне, писмото е съобщено на жалбоподателя на 02.12.2021г., като жалбата срещу него е постъпила на 13.12.2021г.

Въз основа на така установените факти, настоящият съдебен състав обосновава следните правни изводи:

Жалбата е процесуално допустима, като подадена от активно легитимирано лице с правен интерес и срещу подлежащ на оспорване индивидуален административен акт по смисъла на чл. 21, ал. 3 от АПК, тъй като с него се отказва издаването на документ от значение за признаване или упражняване на права и задължения. Съгласно нормата на § 8 от ПЗР на АПК, уредените в кодекса производства за издаване на индивидуални административни актове и тяхното обжалване по административен и съдебен ред се прилагат и при извършването на

административни услуги, както и при обжалването на отказите за извършването им, освен ако в специален закон е предвидено друго. В нормата на чл. 107 от ЗГР е уредена възможност за оспорване на отказа за предоставяне на данни от ЕСГРАОН по реда, предвиден в АПК. Жалбата е насочена срещу отказ за извършване на административна услуга, който отказ е обективиран в оспорения акт. Жалбата е подадена и в срока по чл. 149, ал. 1 от АПК. По съществото ѝ, съдът взе предвид следното:

Отказът е издаден от компетентен орган – кметът на района, като в разпоредбата на чл. 2, ал. 1 и ал. 5 от Наредба № РД-02-20-6/2012 г. е предвидено, че удостоверения въз основа на регистъра на населението се издават от кмета на общината, на района или на кметството или от определени от тях длъжностни лица от общинската администрация, като удостоверения за наследници се издават от общината, от района или от кметството по последен постоянен адрес на починалото лице. Кметът на района е и компетентния орган, комуто преписката е изпратена за произнасяне с решение №6410/05.11.2021г. по адм.д.№4439/21г. по описа на АССГ.

Съгласно чл.24, ал.1 от ЗГР, общинската администрация издава удостоверения въз основа на регистъра на населението, а съгласно ал. 2 редът за издаване и образци на удостоверения по ал. 1 се утвърждават с Наредба № РД-02-20-6 от 24.04.2012г. за издаване на удостоверения въз основа на регистъра на населението /Наредбата/. Редът за издаване на удостоверение за наследници е регламентиран в чл. 9 - чл. 12 от Наредбата.

Съгласно чл. 10, ал. 1 от Наредбата удостоверение за наследници се издава само за лица, които към датата на смъртта си са подлежали на вписване в регистъра на населението и за които има съставен акт за смърт.

Редът за вписване в регистъра на населението е уреден в ЗГР и съгласно чл. 22, ал. 1 и ал. 2 от ЗГР, регистърът на населението се поддържа в електронен вид, формира Национална база данни "Население" и се състои от електронните лични регистрационни картони на всички физически лица по чл. 3, ал. 2 от ЗГР. От това следва, че на вписване в регистъра на населението, воден в Република България, подлежат лицата по чл. 3, ал. 2 от ЗГР, а именно - всички български граждани и чужденците, които са получили разрешение за дългосрочно или постоянно пребиваване в Република България. Съдържанието на понятието "чужденец" е уредено в чл. 2, ал. 1 от Закона за чужденците и по смисъла на този закон това е всяко лице, което не е български гражданин.

От посочената нормативна регламентация и във вр. с чл. 2, ал. 1 и ал. 5 от Наредбата, следва изводът, че удостоверение за наследници се издава от общинската администрация по последния постоянен адрес на починалото лице, което към датата на смъртта си е подлежало на вписване в регистъра на населението и за които има съставен акт за смърт. Следователно кумулативно изискуемите материалноправни предпоставки, с които законът свързва издаването на удостоверение за наследници са 1. съставен акт за смърт /документ, установяващ и удостоверяващ смъртта на лицето/ и 2. към датата на смъртта си починалото лице да е подлежало на вписване в регистъра на населението.

Във връзка с горното и доколкото от доказателствата по делото се установява, че Х. В. Б. Ш. Т., немски гражданин, постоянно пребиваващ в РБългария, е починала на 04. 01. 2020 г., за което е издаден акт за смърт, съдът приема че за него се дължи издаване на удостоверение за наследници. Следва да бъде отбелязано, че на базата на

събраните по делото доказателства се установява, че Х. В. Б. Ш. Т. е вписан в регистрите на населението, на постоянно пребиваващ чужденец на територията на Република България. Но дори и да не беше така, за лицето се дължи издаване на исканото удостоверение, тъй като нормата на чл. 10, ал.1 от Наредбата предвижда изискване лицето да е отговаряло на условията за вписване, което е безспорно по делото, а не и де факто да е било вписано.

В оспореният отказ са изложени и мотиви, че по аргумент от Регламент (ЕС) № 650/2012г. на Европейския парламент и на Съвета и чл. 627е, ал. 1 от ГПК заявлението за издаване на европейско удостоверение за наследници се подава пред районния съд по последен постоянен адрес на починалия.

Според разпоредбата на чл. 627е, ал. 1 от ГПК във връзка с чл. 64 от Регламент (ЕС) № 650/2012 на Европейския парламент и на Съвета от 4 юли 2012 година, „когато българският съд е международно компетентен съгласно чл. 4, 7, 10 и 11 от Регламент (ЕС) № 650/2012, заявлението за издаване на европейско удостоверение за наследство се подава пред районния съд по последния постоянен адрес на починалия, ако такъв липсва - по последния му адрес в страната, а при липса на адрес в страната - пред Софийския районен съд". Административният орган е приел, че конкретният случай касае издаването на европейско удостоверение за наследство, каквото всъщност не е искането на заявителя. Следва да се посочи, че с въвеждането на Регламент (ЕС) № 650/2012, в сила от 17 август 2015 г., се създава европейско удостоверение за наследство, което се издава с цел да бъде използвано в друга държава членка и има правните последици, изброени в член 69 от Регламент (ЕС) № 650/2012. Удостоверението е предназначено да се използва от наследници, заветници с преки права върху наследството и изпълнители на завещания или управители на наследствено имущество, на които се налага в друга държава членка съответно да докажат правното си положение или да упражнят правата си на наследници или заветници и/или правомощията си на изпълнители на завещания или управители на наследствено имущество /чл. 63, § 1 Регламент (ЕС) № 650/2012/. В случая се цели доказване правата на наследник на територията на Република България, за което не е необходимо издаването на европейско удостоверение за наследници.

Използването на последното удостоверение не е задължително, поради което то не заменя вътрешните документи, използвани за сходни цели в държавите членки /чл. 62, § 2 и § 3 Регламент (ЕС) № 650/2012/. Европейският законодател е бил изричен при това в чл. 62, § 3 Регламент (ЕС) № 650/2012 – „същевременно, след като бъде издадено за ползване в друга държава членка, удостоверението поражда правните последици, изброени в член 69, и в държавата членка, чиито органи са го издали в съответствие с настоящата глава“. Обуславя се извод, че европейското удостоверение за наследници не подлежи на задължително издаване в съответната държава-членка, когато целените с него последици, ще настъпят на нейната територия. Предвид изложеното по-горе, съдът приема, че неправилно, в противоречие с материалния закон, административният орган е отказал издаването на удостоверение за наследници, поради което оспореният административен акт следва да бъде отменен, като преписката следва да бъде върната за ново произнасяне от компетентния орган с указания за издаване на исканото удостоверение за наследници в 14-дневен срок от влизане в сила на решението.

Доколкото по делото липсват твърдения на жалбоподателя и доказателства адвокатската помощ и съдействие да е указана при условията на чл.38, ал.2 ЗАдв,

разноски за такава не следва да се присъждат.

Така мотивиран и на основание чл. 172, ал. 2 и 3 от АПК, Административен съд София-град, Второ отделение, 31 състав,

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ отказ по искане от С. И. М. с вх.№РКП20-Е.-2/25.02.2020г. за издаване на удостоверение за наследници на Х. В. Б. Ш. Т., немски гражданин, постоянно пребиваващ в Република България, обективиран в писмо изх.№ Към РКП20-Е.-2-/7/ от 24.11.2021г. на кмета на Район „К. поляна“-Столична община.

ВРЪЩА делото като преписка кмета на Район „К. поляна“-Столична община за ново произнасяне по искане вх.№РКП20-Е.-2/25.02.2020г. от С. И. М. като се издаде удостоверение за наследници на Х. В. Б. Ш. Т. в 14-дневен срок от влизане в сила на настоящото решение.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: